జి.రాజురెడ్డి

కాలిఫోర్నియాలోని ఫ్రీమాంట్ నగరం ప్రధాన కేంద్రంగా ,ప్రపంచవ్యాప్తంగా పది బ్రాంచి ఆఫీసులతో 1200 మంది కంప్యూటర్ నిపుణులతో , ప్రపంచవ్యాప్తంగా వున్న అనేక మంది కస్టమర్లకి నాణ్యమైన సేవలనందిస్తూ శరవేగంతో పురోగమిస్తున్న సియర్రా అట్లాంటిక్ (http://www.sierraatlantic.com) సంస్థ వ్యవస్థాపకుడు, C.E.O ఐన శ్రీ రాజు రెడ్డి గారు ఈ నెల విజేతలో మనకి పరిచయమౌతున్నారు.

అమెరికాలోని అతిపెద్ద ఎంటర్‌ప్రైజ్ సాఫ్ట్‌వేరు సంస్థలకి ఆఫ్ షోర్ సేవలనందిస్తున్న సంస్థలు చాలానే ఉన్నా అందరికీ తెలిసినవి ఇన్ఫోసిస్, సత్యం , విప్రో, టి.సి.ఎస్ లాంటి సంస్థలు కొన్నే. వీటిలో ప్రతి సంసంస్థా తనదైన ఒక సరికొత్త వ్యాపార మార్గాన్ని ఎన్నుకుని సాఫ్ట్‌వేరు రంగంలో నిలదొక్కుకున్నాయి. వీటికంటే కొంచెం తక్కువ పరిమాణంలో బిజినెస్ చేస్తున్నా, తనకంటూ ఒక ప్రత్యేకతని నిలుపుకునేందుకు కృషి చేస్తున్న సాఫ్ట్‌వేరు సేవా సంస్థల్లో చెప్పుకోదగ్గది సియెర్రా అట్లాంటిక్ ఒకటి. కేవలం కస్టమర్లకి సాఫ్ట్‌వేర్ సర్వీసెస్ నో, ప్రోడక్ట్ డెవలప్‌మెంట్ నో అందించి అంతటితో సంబంధం ఐపోయిందనుకోకుండా, తీసుకున్న ప్రతి కాంట్రాక్టులోనూ తమ సొంతదైన ఒక మేధా సంపదని (IP) ని జోడించి ఒరాకిల్, సీబెల్, పీపుల్ సాఫ్ట్ (ఇప్పుడన్నీ కలిసి పోయాయనుకోండి), ఎజైల్ లాంటి పెద్ద సంస్థల దృష్టిలో మంచి పేరుతెచ్చుకున్న సియెర్రా అట్లాంటిక్ సంస్థది ఒక విలక్షణమైన వ్యాపార శైలి. ఒకసారి ఒక సంస్థతో కలిసి పనిచేస్తే ఆ సంబంధాన్ని మరింత ముందుకి తీసుకెళ్ళేలా వారికి విలువైన సేవలనందించడం, ప్రతి పనిలోనూ తమ సొంత కాంపొనెంట్స్‌ని జోడించడం ద్వారా ఆయా సంస్థలకి తమ ప్రత్యేకతని తెలియచేయడం వీరి ముఖ్య లక్షణం. వివిధ ఎంటర్ ప్రైజ్ సిస్టమ్స్‌ని అనుసంధానించడంలో సియెర్రా అట్లాంటిక్ సంస్థ ప్రత్యేక సాంకేతిక నైపుణ్యాన్ని అభివృద్ధిచేసుకుంది.

సంస్థ ప్రారంభమైనప్పుడు చేరిన కీలక సభ్యులు ఇంకా సంస్థతోనే ఉండి , ఉన్నత పదవుల్ని చేరుకోవడం ఈ సంస్థ యొక్క మరో ప్రత్యేకత. క్రిందటేడాది ఇండియాలోని ప్రముఖ కంప్యూటర్ మేగజైన్ DataQuest భారతదేశంలోని ఉద్యోగులకనువైన ఉత్తమ కంప్యూటర్‌సేవా సంస్థల్లోని మొట్టమొదటి 20 సంస్థల్లో ఒకటిగా సియెర్రా అట్లాంటిక్‌ని గుర్తించింది. అమెరికాలోనూ, ఇండియాలోనూ, అంతర్జాతీయంగానూకూడా ఉత్తమ సంస్థగా అనేక సార్లు గుర్తింపు పొందిదీ సంస్థ. పది సంవత్సరాల్లోనే ఈ స్థాయికి చేరుకున్న ఈ సంస్థ అధిపతి అతి సౌమ్యుడూ, నిరాడంబరత్వం, మంచితనం, దేశభక్తి, మానవత దృక్కోణం కలబోసుకున్న శ్రీ రాజురెడ్డి గారిని కలుసుకోవడం ఒక చక్కటి అనుభవం. మనుషులు ఎదిగిన కొద్దీ ఒదిగి వుంటారనేది ఈయన విషయంలో నూటికి నూరుశాతం నిజమనిపిస్తుంది.

అంతర్జాతీయ బిజినెస్ ప్రయాణాల్లో బాగా బిజీగా వుండి కూడా అడగగానే రెండున్నర గంటల పాటు మనసువిప్పి 'కౌముది 'తో తన జీవిత విశేషాల్నీ, వ్యాపార పంథానీ

పంచుకున్న శ్రీ రాజు రెడ్డి గారికి కృతజ్ఞతలు తెలియచేస్తూ, ఆయన కథనాన్ని కౌముది మీ ముందుకి తెస్తోంది.

కుటుంబ నేపథ్యం

గిరెడ్డి రామ్‌రెడ్డి, ప్రమీలాదేవి దంపతులకి 1959వ సంవత్సరంలో జన్మించాను. నాన్నగారు సివిల్ ఇంజినీరుగా పనిచేస్తుండేవారు. ఆయన ఉద్యోగరీత్యా తరచూ బదిలీలు కావడం, అనేక సార్లు మారుమూల ప్రాంతాల్లో పనిచేయాల్సి రావడం వల్ల, మా (ఒక అక్క, నేను, తమ్ముడు, చెల్లి) చదువులకి భంగం కలగకూడదని, నిజమాబాద్ లోనే మా అమ్మమ్మగారి వద్ద మమ్మల్ని ఉంచారు. ఆ విధంగా మా అమ్మమ్మ పెంపకంలో ఎలిమెంటరీ విద్యని నిజమాబాద్‌లో పూర్తి చేశాను.

మా అమ్మమ్మ వద్దనుంచే అనేక విలువైన వ్యకిత్వ విశేషాల్ని నేర్చుకోగలిగాను. ఆమెకి చిన్నతనంలోనే భర్త చనిపోవడంతో పిల్లల బాధ్యతలన్నింటినీ ఒక్కర్తే భుజాలమీద వేసుకుని అందరినీ మంచి స్థానానికి తీసుకు వచ్చారు. ఆవిడ ఒంటరి పోరాటాన్ని గమనించిన మేము ఆమెని 'ఝాన్సీ రాణి' అని పిలిచేవాళ్ళం. నాన్నగారు రెండు వారాలకొక సారి వచ్చి చూసి వెళుతుండేవారు. అమ్మమ్మ వద్దనుంచే ఆత్మగౌరవం, ఆత్మవిశ్వాసం, ఆత్మస్థైర్యం లాంటివి చిన్నతనంనుంచే మాలో జీర్ణించుకుపోయాయి.ఆ రోజుల్లో తెలంగాణా ప్రాంతంలో ఎక్కువమంది వ్యవసాయం మీద ఆధారపడేవారే తప్ప పై చదువుల గురించి ఎక్కువగా ఆలోచన ఉండేది కాదు. కానీ నాన్న గారికి మాత్రం చదువుల మీద చాలా గట్టి విశ్వాసం ఉంది. చదువుకున్న విలువ గురించి మాకు ఎప్పుడూ పదేపదే నూరిపోస్తుండేవారు..ఇందువల్ల కూడా చదువుకోవడమంటే మాకందరికీ ప్రత్యేక శ్రద్ధ ఉండేది. నిజామాబాద్‌లో అమ్మమ్మ వద్ద అలా ఎలిమెంటరీ స్కూలు చదువు కాగానే, హైస్కూలు చదువుకోసం, నన్ను కోరుకొండ సైనిక్ స్కూలుకి పంపించారు.

సైనిక్ స్కూలు - క్రమశిక్షణ

మిలటరీ స్కూలు వాతావరణంలో హైయ్యర్ సెకండరీ వరకూ చదివాను. ఆ వయసులో అలాంటి క్రమశిక్షణ గలిగిన పరిసరాల్లో చదువుకోవడం నా వ్యక్తిత్వాన్ని తీర్చి దిద్దుకోవడంలో చాలా ఉపయోగపడిందని ఇప్పుడనిపిస్తోంది. మొట్టమొదటి సారిగా తెలంగాణా ప్రాంతం నుంచీ ఆంధ్రా ఏరియాలో ఉన్న కోరుకొండ వెళ్ళడం.. అప్పట్లో అదే విదేశీ ప్రయాణం అన్నట్లుండేది. అందరం మాట్లాడేది తెలుగే ఐనా మా తెలుగుకీ, మిగాతా వాళ్ళ తెలుగుకీ చాలా తేడా వుండేది. అంతే గాక, నాగాలాండ్, అస్సాం, మణిపూర్ లాంటి సుదూర రాష్ట్రాల నుంచీ వచ్చిన విద్యార్థులతో కలిసి సైనిక్ స్కూలు ఇంటర్నేషనల్ స్కూలు లా అనిపించేది. వెళ్ళిన కొత్తలో, మా ఏరియా నుంచీ వెళ్ళిన కొంతమందిమి కలిసి ఒక గ్రూపుగా మెలిగినా, తొందరలోనే అందరితో కలిసి పోయి , సహజీవనం ఎలా వుంటుందో నేర్చుకున్నాం.

సాధారణంగా సైనిక్ స్కూలులో చదివిన వాళ్ళల్లో ఎక్కువమంది తరువాత నేషనల్ డిఫెన్స్ ఎకాడెమీకి వెళ్తారు. మా బాచ్‌లో ఐతే దాదాపు 60 మందిలో 25-30 మంది ఎన్.డి.ఎ కి వెళ్ళారు. నాకెందుకో ముందు నుంచీ కూడా డిఫెన్స్ సర్వీసెస్ కి వెళ్ళాలని ఉండేది కాదు. చాలా మంది డిఫెన్స్‌లో ఐతేనే బావుంటుంది. సివిల్ జాబ్స్‌లో అంత సుఖం ఉండదు అని చెప్పేవారు. కానీ అప్పటినుంచే నాకేమి కావాలో నాకు బాగా తెలుసునన్న మనస్తత్వం ఉండేది. అందుకే ఎంతమంది చెప్పినా డిఫెన్స్‌కి మాత్రం నేను సుముఖత చూపించలేదు. సైనిక్ స్కూల్లో ఉండగానే రైఫిల్ షూటింగ్, గుర్రపు స్వారీ కూడా నేర్పారు. ఇలాంటి కఠినమైన శిక్షణలన్నీ శారీరకంగానే కాకుండా మానసికంగా కూడా చాలా ధైర్యాన్నిచ్చాయి.

జీవితంలో ఎప్పుడు ఎలాంటి పరిస్థితులు ఎదురౌతాయో తెలీదు కాబట్టి ఎప్పుడైనా, దేనికైనా సిద్ధంగా వుండాలి అన్న భావం పెంపొందడానికి ఈ సైనిక్ శిక్షణ కూడా దోహదం చేసిందేమోనని ఇప్పుడనిపిస్తోంది. (ప్రస్తుతం ఉన్న కార్పోరేట్ వాతావరణం కూడా అంతే..ఎప్పుడు ఎలాంటి కష్టమర్లని ఎదుర్కోవల్సి వస్తుందో, ఎలాంటి సమస్యలని సాధించి ఆర్డర్లు తేవాలో..ఇలాంటివన్నీ దినచర్యలో భాగంగా తీసుకుని ఒత్తిడి లేకుండా పనిచేయడానికి అప్పటి శిక్షణలన్నీ అజ్ఞాతంగా చాలా ప్రభావాన్ని చూపిస్తున్నాయని చెప్పగలను.)

అలానే సైనిక్ స్కూల్లో ఉండగా పుస్తకాలు, జనరల్ మేగజైన్స్ ఎక్కువగా చదివేవాడిని. క్విజ్ కాంపిటీషన్స్‌లో మా గ్రూపుకే ఎప్పుడూ మొదటి బహుమతి వస్తుండేది. మా మాస్టారు నన్ను ముద్దుగా 'జి.కె.కింగ్' అని సంబోధిస్తుండేవారు. చదువులో మంచి మార్కులే వచ్చేవి కానీ మరీ ప్రథమ శ్రేణి విద్యార్థిని కాదు నేను. క్లాసులో పై ఐదు శాతం విద్యార్థుల్లో ఉండేవాడిని కానీ క్లాసుఫస్టు లాంటి రాంకులెప్పుడూ రాలేదు, ఒకటీ అరా సబ్జెక్టుల్లో ఫస్టుమార్కు రావడం తప్పించి. మొత్తానికి విలువైన అనుభవాలతో కోరుకొండ సైనిక్ స్కూల్లో హైయ్యర్ సెకండరీ కోర్సు పూర్తిచేశాను.

వెయిట్ లిస్ట్‌లో బిట్స్ కి ప్రయాణం

తరువాత కాలేజీ చదువుకి వెళ్ళే సమయం వచ్చింది. ఉస్మానియా యూనివర్సిటీలోనూ, REC లోనూ కూడా ఇంజినీరింగ్‌లో సీట్లు వచ్చాయి. అనుకున్న ఎలక్ట్రానిక్స్ విభాగంలోనే అవకాశం లభించింది. కానీ నాకు పిలానీలోని బిట్స్‌లో చేరాలని చాలా కోరికగా వుండేది. బిట్స్ కి అప్లై చేస్తే నా మార్కులని బట్టి వెయిట్ లిస్ట్‌లో సీటిచ్చారు.

అప్పట్లో ఎడ్మిషన్ వచ్చిన వాళ్ళందరం ఒకలానే బిట్స్‌లో చేరతాము. ఆ తరువాత మొదటి సంవత్సరం పెర్‌ఫార్మెన్స్‌ని బట్టి ఆర్ట్స్, సైన్సు గ్రూపులని విడదీసేవారు. రెండో సంవత్సరం చివరలో సైన్సు, ఇంజినీరింగ్‌లను విడగొట్టేవారు. మూడో సంవత్సరం చివరలో ఇంజినీరింగ్‌లో ఏ బ్రాంచికి అర్హులౌతారో నిర్ణయించేవారు. అంటే బిట్స్‌లో చేరిన రెండు సంవత్సరాల వరకూ ఇంజినీరింగ్‌లో సీటు వస్తుందో లేదో తెలీదన్న మాట.

ఇలాంటప్పుడు చేతిలో వున్న ఎలక్ట్రానిక్స్ ఇంజినీరింగ్ చదివే అవకాశాన్ని వదులుకుని, సందేహాస్పదమైన బిట్స్‌కి వెళ్ళడం నిజంగా సాహసమే. ఐనా బిట్స్ లోనే ఇంజినీరింగ్ సీటు సాధించాలన్న పట్టుదల, సాధించగలనన్న విశ్వాసంతో రిస్క్ తీసుకోడానికి నిర్ణయించుకున్నాను. నా నిర్ణయం విన్న నాన్న నా సాహసానికి ఆశ్చర్యపోయినా ' నీకంత నమ్మకం ఉన్నప్పుడు నేనెందుకు కాదనాలి..సరే అలానే వెళ్ళు' అని అనుమతిచ్చారు. అలా మొదలైంది నా పిలానీ పయనం.

నిజానికి నాకు వచ్చిన వెయిట్ లిస్టుని బట్టి ఐతే ఏ ఎమ్మే సంస్కృతంలోనే సీటు రావాల్సింది. ఐతే ఎలాగైనా ఇంజినీరింగ్ కోర్సులో స్థానం సంపాదించాలనేదే నా ఆశయం కాబట్టి మొదటి సంవత్సరంలోనే మంచి జి.పి.ఎ ని తెచ్చుకోగలిగాను.

రెండో సంవత్సరంలో ఉండగా బ్రిడ్జ్ ఆట అలవాటై , అతి త్వరలోనే వ్యసనంగా మారింది. ఆ ఆటలో పడి క్లాసులు ఎగ్గొట్టిన రోజులు కూడా వున్నాయి. రెండో సంవత్సరం మొదటి సెమిస్టర్ లో జి.పి.ఎ పడిపోయింది. మళ్ళా నేను ఇక్కడకి వచ్చిన కర్తవ్యం వెన్ను తట్టింది. బ్రిడ్జ్‌కి స్వస్తి చెప్పి మళ్ళీ చదువుమీద మనసు కేంద్రీకరించి రెండో సంవత్సరం చివరికి జి.పి.ఎ ని కవర్ చేసుకోగలిగాను. అనుకున్నట్లే ఇంజినీరింగ్‌లో సీటు కూడా తెచ్చుకోగలిగాను. టాప్ 20% మందికి మాత్రమే అవకాశందొరికే EEE బ్రాంచిలో 1981కల్లా విజయవంతంగా బిట్స్ నుంచీ ఇంజినీరింగ్ డిగ్రీ తెచ్చుకోగలిగాను.

నాలోని చురుకుదనం, శ్రమించే మనస్తత్వం , ముక్కుసూటి దనం గమనించిన నాన్నగారు "ఇక్కడుంటే మళ్ళీ ఏదో గవర్నమెంట్ జాబ్‌లో చేరాల్సిందే. ఇదిగో నేను పడుతున్న ఇబ్బందులు చూసున్నావుకదా. ఈ ప్రభుత్వోద్యోగంలో అందరికీ సలాములు చెయ్యాలి. పొలిటికల్ ఒత్తిళ్ళు ఉంటాయి. అలానే వాళ్ళకి నచ్చని పనిచేస్తే ఏ మారుమూల ప్రాంతాలకో బదిలీ

చేస్తారు..ఇలాంటి చట్రంలో పడి ఇరుక్కు పోయే కంటే నువ్వు అమెరికా వెళ్ళి పై చదువులు చదువుకుంటే బావుంటుంది. ప్రొఫెషనల్‌గా స్థిరపడినాక తిరిగి వచ్చి మన దేశానికీ, మన ప్రజలకీ సేవ చేద్దువుగాని "అని సలహా ఇచ్చారు.

బిట్స్‌లో ఉండడం వల్లకూడా అమెరికన్ యూనివర్సిటీలకీ అప్లై చెయ్యడం, పద్ధతులూ అన్నీ తేలిగ్గా అలవాటయ్యాయి. 40 డాలర్ల అప్లికేషన్ ఫీజు బడ్జెట్‌తో మొదలుపెట్టి మొత్తానికి వర్జీనియాటెక్‌లో ఫైనాన్షియల్ ఎయిడ్‌తో సహా సీటు తెచ్చుకోగలిగాను.

ఈ అమెరికా యూనివర్సిటీలకి అప్లై చేస్తున్న రోజుల్లోనే, మళ్ళా సీటు వచ్చే వరకూ ఖాళీగా వుండడం ఎందుకని బరోడా లోని ఒ.ఆర్.జి సిస్టమ్స్‌లో ఉద్యోగానికి చేరాను. చేరినప్పుడే వాళ్ళకి చెప్పాను 'నాకు అమెరికా వెళ్ళడానికి వీసా వస్తే వెళ్ళిపోతాను" అని. ముందు సందేహించినా రిక్రూటింగ్ మేనేజర్ గోవిందరాజులు అనీ తెలుగాయనే, నా నిజాయితీకి సంతోషించి ఉద్యోగానికి రికమెండ్ చేశారు. ఐతే మూడు నెలల్లోనే అమెరికాలో సీటు రావడం, ఉద్యోగం వదిలెయ్యడం జరిగింది. తరువాత ఇంటెల్లో చేరడానికి ఆసక్తి కలిగించిన మైక్రోప్రాసెసర్ టెక్నాలజీ గురించి పునాది నాకు ఒ.ఆర్.జి లో పడిందని చెప్పుకోవచ్చు.

అమెరికాలో తొలి అనుభవాలు - విద్యార్థిగానే ఉద్యోగం

1981 మధ్యలో వర్జీనియాటెక్‌లో ఎం.ఎస్ చేయడానికి అమెరికా వచ్చేశాను. వివిధ వాతావరణాల్లో చదువుకుని వచ్చిన నాకు అమెరికాలో చదవడం అంత కొత్తగా అనిపించలేదు. తొందరలోనే ఇక్కడి విద్యార్థి జీవితానికి అలవాటు పడిపోయాను. రెండో సంవత్సరంలో నాకు కేంపస్‌లో ఫుల్ టైం జాబ్ దొరికింది. వర్జీనియా టెక్‌లో లైబ్రరీ సిస్టం డెవలప్‌చేసే ఉద్యోగం. అప్పట్లో స్టూడెంట్ షిప్‌తో పోలిస్తే మంచి జీతమే ఇస్తానన్నారు. అనుభవం ఉంటుందని వెంటనే ఒప్పేసుకుని జాబ్ లో చేరిపోయాను. హెచ్.పి వాళ్ళ మిని కంప్యూటర్స్ ఉపయోగించి ఎంపి3 ఆపరేటింగ్ సిస్టమ్ మీద కోబాల్ లాంగ్వేజ్ లో లైబ్రరీ మేనేజ్‌మెంట్ సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలప్ చెయ్యాలి. వారానికి 30 గంటలు పైగా పనిచేసి, మధ్యమధ్యలో క్లాసులకి వెళ్తుండేవాడిని. ఆ యూనివర్సిటీకే డెవలప్ చేసినా వేరే లైబ్రరీలకి కూడా ఆ సాఫ్ట్‌వేర్‌ని అమ్మేవారు. ఆ పనిమీదనే అప్పట్లో ఒకటి రెండు సార్లు సిలికాన్‌వేలీకి రావడం (మౌంటెన్‌వ్యూ లో సిస్టమ్స్‌ని ఇంప్లిమెంట్ చేశాము), ఇక్కడి టెక్నాలజీ వాతావరణాన్ని గమనించి చదువు ఐపోగానే ఎలాగైనా సిలికాన్ వేలీ లోనే సెటిల్ అవ్వాలని నిర్ణయించుకోవడం జరిగాయి. ఈ ఉద్యోగం వల్ల నా ఎం.ఎస్ పూర్తి చేయడానికి మూడు సంవత్సరాలు పట్టింది. 1984 లో ఎం.ఎస్. పూర్తి చెయ్యగానే నాలుగైదు ఉద్యోగాలు వచ్చాయి. ఎ.ఎం.డి. ఇంటెల్, వగైరా. అన్నింటిలోకీ ఇంటెల్ ఉద్యోగాన్నే ఎన్నుకుని సిలికాన్ వేలీకి ఉద్యోగస్తుడిగా వచ్చాను.

భవిష్యత్తుకి పునాది - ఇంటెల్ లో ఉద్యోగం

ఇంటెల్‌లో చిప్ డిజైనింగ్ విభాగంలో కాడ్ ఇంజినీర్ గా చేరాను. అక్కడినుంచీ ఇంజినీరింగ్ మేనేజర్ గానూ, తరువాత మార్కెటింగు లోనూ దాదాపు పదేళ్ళు పనిచేశాను. ఇంటెల్‌లో సంపాదించుకున్న ప్రొఫెషనల్ అనుభవం చాలా విలువైందని ఇప్పటికీ అనుకుంటూ ఉంటాను.

SIPA

అప్పట్లోనే మిత్రులు సంజయ్ బజాజ్ , ప్రకాష్ చంద్ర నేనూ కలిసి శరవేగంతో పురోగమిస్తున్న టెక్నాలజీ రంగంలో మన దేశానికి ఏమైనా చేయాలి అని ఆలోచించేవాళ్ళం. మన

దేశంలోని ప్రొఫెషనల్స్‌కి ఎంతో విజ్ఞానం, మేధస్సు, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఉన్నాయి. వాటికి అంతర్జాతీయ గుర్తింపు వస్తే బావుంటుంది. అమెరికా కంపెనీలకి వాళ్ళ గురించి తెలియచేసి, మన దేశంలో వీళ్ళ అనుబంధ సంస్థలు స్థాపింపచేయ గలిగితే మన దేశం ఈ టెక్నాలజీ రంగంలో మరింత ముందుకెళుతుంది అనే ఆలోచనతో మేము ముగ్గురం కలిసి 1987 లో సిలికాన్ వేలీ ఇండియన్ ప్రొఫెషనల్స్ అసోసియేషన్ (SIPA) అనే నాన్-ప్రోఫిట్ సంస్థని స్థాపించాం. దీని ద్వారా సిలికాన్ వేలీలో వివిధ రంగాల్లో సెమినార్లు నిర్వహించి సిలికాన్‌వేలీ కంపెనీలకి ఇండియాలో అభివృద్ధిచెందుతున్న టెక్నాలజీ గురించీ, నిపుణులగురించి తెలియచెప్పేవాళ్ళం. **FOR INDIA, BY INDIA, IN INDIA** అనేది మా ముఖ్యనినాదం..దానిలో సాఫ్ట్‌వేర్ ఫోకస్ గ్రూపుని నేను నిర్వహించే వాడిని. అప్పటికే వెరిఫోన్, కేడెన్స్ కంపెనీలకి ఇండియాలో ఆఫీసులున్నాయి. శాన్‌ఫ్రాన్సిసిస్కోలోని అప్పటి ఇండియన్ కాన్సులేట్ రాణా అనే ఆయన మా ఉత్సాహాన్ని గమనించి చాలా ప్రోత్సాహాన్నిచ్చేవారు. అప్పుడే ఇండియాలో NASSCOM మొదలైంది. వాళ్ళ సహకారంతో మేము వివిధ కంపెనీల్లో సెమినార్లు నిర్వహించి మనదేశంలోని టెక్నాలజీ వనరులగురించి ప్రచారం చేసే వాళ్ళం. ఎలాగైనా ఇక్కడ పెరుగుతున్న ఈ టెక్నాలజీలో మనదేశం కూడా భాగస్వామి కావాలనేదే మా ప్రధానాశయం. మాలో ఎవరికీ అప్పట్లోకంపెనీలు మొదలుపెడదామన్న ఆలోచనైతే అస్సలు లేదు.

శ్రీమతి నీరజ తో

నేను ఇంటెల్‌లో పనిచేస్తూ, SIPA కార్యక్రమాల్లో బిజీ గా వున్న రోజుల్లోనే ఇండియా నుంచీ గోద్రెజ్ కంపెనీ ప్రోగ్రామర్లు ఇంటెల్ 860 ప్రోసెసర్ మీదికి యూనిక్స్ ఆపరేటింగ్ సిస్టంని మార్చడమే కాకుండా, డివైస్ డ్రైవర్లు కూడా రాసి, ఇంటెల్‌కి డిమాన్‌స్ట్రేట్ చేసేందుకు వచ్చారు. వారిని ఇంటెల్ అధికారులకి పరిచయం చేసి,ఇండియాలో వున్న సాంకేతిక నైపుణ్యం గురించి వివరించే అవకాశం దొరికింది. తరువాత కొన్నాళ్ళకి ఇంటెల్ ఇండియాలో టెక్నాలజీ రిలేషన్ కోసం చూస్తున్నప్పుడు విప్రో కంపెనీకి ఆ అవకాశం లభించేలా చెయ్యడంలోకూడ నా వంతు సహాయం చెయ్యగలిగాను. విప్రోకి మొట్టమొదటిసారిగా ఫార్చ్యూన్ 100 కంపెనీ నుంచీ ఆర్డరు రావడం అదే మొదలు.

అప్పటికీ నాకేమీ సొంత కంపెనీ పెట్టాలన్న ఆలోచనలేదు.

ఐతే..తరువాత వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే ఇప్పుడు అనిపిస్తుంది ..మనం ఏ పని చెయ్యడంలో ఎక్కువ ఆనందం పొదుతామో ఆ పనులు చేస్తూ వెళ్ళాలి. జీవితంలోనూ, కెరీర్ లోనూ ప్రతి చిన్నవిషయంలోనూ ఇది చేస్తే నాకేమి వస్తుందీ, ఈ పరిచయం నాకెలా ఉపయోగపడుతుందీ అని లాభ నష్టాల బేరీజు వేసుకోకూడదు. సంకల్పం మంచిదైనప్పుడు మంచి ఫలితాలు ఆటోమేటిక్‌గా వస్తాయి, కాస్త వెనకా ముందు తేడా వుండొచ్చు అంతే..!

ఆ రోజుల్లోనే హైదరాబాదులో సత్యం కంప్యూటర్స్ మొదలుపెట్టారు. ఇంకా పబ్లిక్ ఇష్యూకి కూడా వెళ్ళని రోజుల్లో వారికి అమెరికాలో కూడా పెద్ద కాంట్రాక్టు రావడంలో నా వంతు సహాయం చెయ్యగలిగాను..

సొంతసంస్థ ఆవిర్భావం

1993 ప్రాంతం..అప్పటికి నేను ఇంటెల్‌లో మార్కెటింగ్ విభాగానికి మారాను. ఆ సమయంలో అనిపించింది, నేను కూడ సొంతంగా ఏదైనా సాఫ్ట్‌వేర్ కంపెనీ మొదలు పెట్టాలి అని. ఐతే ఏ ప్రాజెక్ట్ చేసినా ఇండియా అనేది దానిలో ముఖ్య భాగంగా వుండాలనేది ప్రధానోద్దేశ్యం. అప్పటికి రెండు మూడేళ్ళ క్రిందటే బిట్స్‌లో నా క్లాస్‌మేట్ ఐన శరత్, ఎం.బి.ఎ చదివిన మా తమ్ముడితో కలిసి హైదరాబాదులో ఆప్టిమా కంప్యూటర్స్ అనే కంపెనీని పెట్టి కంప్యూటర్స్ అసెంబుల్ చేసి మార్కెటింగ్ చేస్తుండేవాళ్ళు. వాళ్ళతో కల్సి ఇండియా విభాగాన్ని స్థాపించి అమెరికాలో ఒక సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థని మొదలుపెట్టాలన్న ఆ-లోచనకి రూపమే సియెర్రా అట్లాంటిక్..! ఈ సమయంలో తను ఉద్యోగం చేస్తూ నాకు కొండంత బలాన్నిచ్చింది నా శ్రీమతి నీరజ.

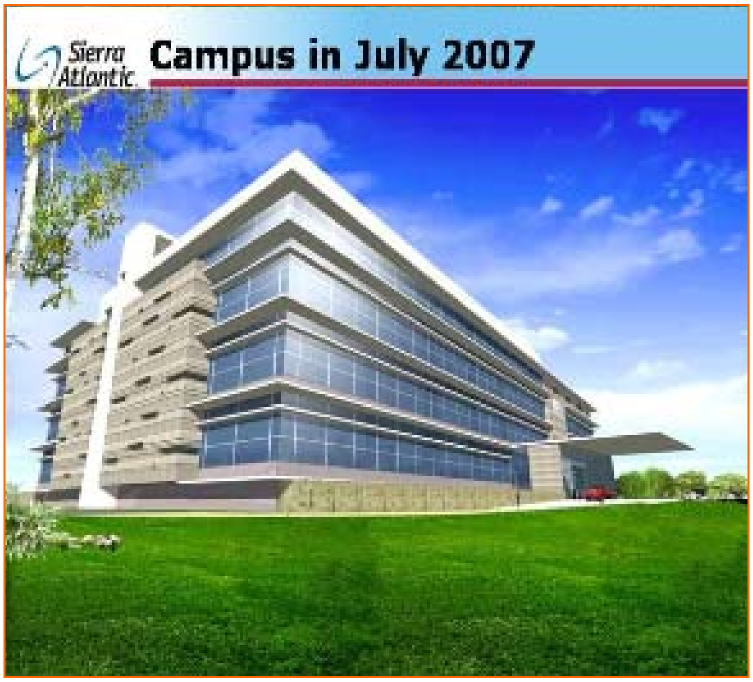

ఈ కార్పొరేట్ ప్రపంచం గురించి ఏమీ తెలీని రోజుల్లో, శరత్, నేనూ బిట్స్‌లో చదువుకుంటూ ఉండగా సరదాగా అనుకునే వాళ్ళం 'మనమూ పెద్దయ్యాక ఏదైనా సొంతంగా వ్యాపారం చెయ్యాలి' అని. ఆనాడు మేము అమాయకంగా కన్న కలలు ఈ విధంగా నిజమయ్యాయి. నలుగురైదుగురి తో 1993 లో మొదలైంది మా కంపెనీ. హైదరాబాదులో కూడా శరత్ వాళ్ళు అప్పటివరకూ చేస్తున్న కంప్యూటర్ అమ్మకాలకి స్వస్తి చెప్పి, సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలప్‌మెంట్‌లోకి అడుగుపెట్టి మా అమెరికా ప్రధాన కేంద్రానికి పెద్ద సపోర్ట్‌గా నిలిచారు. ఇంటెల్ లో వుండగా మైక్రోసాఫ్ట్‌తో కలిగిన పరిచయంతో మొట్టమొదటిసారిగా అప్పుడే మైక్రోసాఫ్ట్ మొదలుపెట్టిన OLE టెక్నాలజీలో మొదటి కాంట్రాక్టు సంపాదించగలిగాము. అది విజయవంతంగా ముగించగానే ఒరాకిల్ దృష్టిని ఆకర్షించగలిగాము. అప్పట్లో మిగతా డేటా బేసస్ నుంచీ ఒరాకిల్ కి మార్చడం అనేది చాలా కంపెనీలు చేస్తున్న పని. ఆ రంగంలోకి దిగి మా సొంత ఐ.పి తో మైగ్రేషన్ టూల్స్‌ని తయారు చేసి చాలా కాంట్రాక్టులు తెచ్చుకోగలిగాము. ఒరాకిల్ అప్పట్లో కొన్న డేటా లాజిక్ అనే సంస్థకి సబంధించిన డాటా బేస్‌ని ఒరాకిల్ లోకి(దాదాపు రీ ఇంజినీరింగే) మార్చే అతి పెద్ద కాంట్రాక్టుని మిగతా కంపెనీలతో పోటీ పడి సంపాదించడం కంపెనీ మొదలుపెట్టిన కొత్తలో 1996-97లో మేము సాధించిన అతి పెద్ద విజయం. మధ్యలో డాట్ కామ్ తిరోగమన దశలోని ఒక్క సంవత్సరం మినహా, అప్పటినుంచీ ఇప్పటి వరకూ సంవత్సరానికి 30 శాతం వృద్ధితో సియెర్రా అట్లాంటిక్‌ని నడుపుతున్నాం. కంపెనీ స్థాపించిన కొత్తలో మాతో చేరిన చాలా మంది కీలక సభ్యులు ఇంకా మాతోనే ఉండడం మేము పాటించే విలువలకి ఒక ఉదాహరణ.

ఎదుగుదలకోసం వ్యూహాలు

మొదటినుంచీ కూడా కంపెనీ సైజుని ఎక్కువ చేయాలి, పెద్ద కంపెనీల దృష్టిలోకి వెళ్ళి పెద్ద కాంట్రాక్టులు తెచ్చుకోవాలనేది వ్యూహంగా పెట్టుకుని ఎంటర్‌ప్రైజ్ అప్లికేషన్స్ లోకి అడుగుపెట్టి మాకంటూ ఒక ప్రత్యేక స్థానాన్ని ఏర్పరుచుకోగలిగాము....

మిగతా కంపెనీల కంటే విభిన్నంగా వుండడమనేది ముఖ్యమే కానీ అంతకంటే కంపెనీ పరిమాణం కూడా చాలా ముఖ్యం. ఎంత భిన్నమైన టెక్నాలజీ వున్నా కంపెనీ సైజు చిన్నగా వుంటే పెద్ద కంపెనీల విశ్వాసం సంపాదించడం చాలా కష్టం.అందుకే కంపెనీని ఎక్కువ పరిమాణానికి తీసుకెళ్ళడానికే ప్రాధాన్యతనిస్తూ వచ్చాం.

మేనకోడలు దియా,అబ్బాయి అశ్విన్, భార్య నీరజ, అమ్మాయి అనూషలతో..

గత సంవత్సరాల్లోనే కేవలం మా పెట్టుబడితోనే బోస్టన్ లోని ఒక కంపెనీని, యూరప్ లోని మరో కంపెనీని కొని సియెర్రా ని మరింతగా పెంచుకున్నాం.

ఏ సాఫ్ట్‌వేర్ సేవా సంస్థలోనైనా కష్టమర్లే కంపెనీ దిశని నిర్దేశిస్తారు. అందుకే కొత్తలో వీలైనంత సేపు కష్టమర్లని కలుసుకోవడంలోనే వినియోగించి, వారికి ఏమి కావాలో గ్రహించి ఆ విధమైన నైపుణ్యాన్ని పెంచుకుంటూ వచ్చాం. ఇప్పటికీ మా కంపెనీలో కష్టమర్లతో ప్రత్యక్షసంబంధం వున్న ఉద్యోగులందరితోనూ తరచూ మాట్లాడుతూ కష్టమర్ల అవసరాల్ని అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నాలు చేస్తుంటాను.

అలానే మరొక విషయం - ఏ కంపెనీ వృద్ధికైనా యాజమాన్య సభ్యులు కీలకమైన పాత్ర వహిస్తారు. అదృష్టవశాత్తూ నాకు అన్ని విధాలా సహకరించి, కంపెనీ పురోగతికి మనస్ఫూర్తిగా కృషిచేసే యాజమాన్య సభ్యులు, Advisory Board నాకు లభించారు. మంచి యాజమాన్యాన్ని ఎలా పెంపొందించాలీ అన్న విషయంలో నేను ఇంటెల్‌లో సంపాదించిన అనుభవం చాలా ఉపయోగపడింది.

నమ్మిన విలువలతో సంస్థ పురోగమనం

సియెర్రా అట్లాంటిక్ సంస్థని బలమైన విలువల పునాదిపై పెంచుకుంటూ వస్తున్నాము. ముఖ్యంగా ఉద్యోగస్తులకీ , యాజమాన్యానికీ మధ్యబలీయమైన విశ్వాసం ఉంది.

అందుకు ఉదాహరణే కంపెనీ మొదలు పెట్టిన వద్దనుంచీ మాతోనే ఉంటున్న ఉద్యోగులు. కంపెనీలో ప్రతి ఒక్కరికీ తమ కిచ్చిన పనిని విజయవంతంగా సకాలంలో పూర్తి చేసి కంపెనీ వృద్ధికి తోడ్పడాలనే బాధ్యతాయుతమైన వాతావరణాన్ని కల్పించాము. మార్కెట్ పరిస్థితులకనుగుణంగా ఎప్పటికప్పుడు వ్యూహాలు మార్చుకుంటూ, ప్రతి ఉద్యోగినీ కంపెనీలో భాగంగా గుర్తించి ముందుకు వెళుతున్నాం. అలానే అధికార వికేంద్రీకరణకి కూడ మేము ఎక్కువ ప్రధాన్యతనిస్తాం. ఒక పని ఇచ్చాక దాన్ని సవ్యంగా పూర్తిచేసే బాధ్యతని ఉద్యోగికే వదిలేస్తాం. అన్నింటికీ మించి కంపెనీ ఉద్యోగస్తులంతా ఒక

కుటుంబంలో సభ్యులన్న భావాన్ని ఎల్లవేళలా నమ్మి ఆచరిస్తుంటాం..

హైదరాబాదులో నాలుగు చోట్ల వివిధ భవనాల్లో ఉన్న ఉద్యోగులందరినీ అతి త్వరలోనే మా సొంత భవనంలోకి మారుస్తున్నాం.

హైదరాబాదులో ప్రారంభమై అంతర్జాతీయంగా పేరుతెచ్చుకున్న రెండు కంపెనీలు సత్యం కంప్యూటర్స్, రెడ్డి లాబొరేటరీస్. వాటి సరసన మూడో స్థానానికి చేరాలన్నది మా ఆశయం.

***

కేవలం సియర్రా అట్లాంటిక్ సంస్థకే తన కార్యకలాపాలని పరిమితం చేయకుండా అనేక ఇతర సాంకేతిక కార్యక్రమాల్లోకూడా శ్రీ రాజు ప్రముఖ పాత్ర వహిస్తున్నారు.. TiE charter member గా , TiE Hyderabad Global Support Network (GSN) కి chair person గా విశేషమైన సేవలందిస్తున్నారు. ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఆర్థికంగా వెనుకబడిన వర్గాలకు ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని అందుబాటులోకి తెచ్చే Puente, a Wharton School non-profit program కి member of the board of trustees గా వున్నారు. BITS Board of General Body సభ్యులుగా కూడా నామినేట్ చెయ్యబడ్డారు. ఈ అరుదైన గౌరవాన్ని పొందిన రెండో తెలుగు వ్యక్తి శ్రీ రాజుగారు. కావడం విశేషం.

వీరికి ఇద్దరు పిల్లలు. భార్యా , పిల్లలతో ఫ్రీమాంట్ లో నివాసం.

***

టెక్నాలజీ సంస్థే ఐనా మానవీయ విలువలకి అత్యంత ప్రాధాన్యతనిస్తూ సియెర్రా సంస్థ ఉద్యోగస్తులంతా ఒక కుటుంబంలా కలిసిపోయి పనిచేస్తారనడానికి కిందనిచ్చిన ఫోటోలే ప్రత్యక్ష ప్రమాణం. హైదరాబాదులోని అనేక సాంఘిక సేవా కార్యక్రమాల్లో పాలు పంచుకోవడం, ముఖ్యమైన జాతీయ పండుగల్ని అందరూ కలిసి జరుపుకోవడం, సంస్థ వార్షికోత్సవాన్ని నిర్వహించడం, తమ కుటుంబసభ్యుల్ని ఏడాదికొకసారి ఆఫీసుకి తీసుకొచ్చి తాము ఏమి చేస్తామో చూపించడం - ఇలాంటి కార్యక్రమాల ద్వార యాజమాన్యానికీ - ఉద్యోగస్తులకీ మధ్య ఎల్లప్పుడూ సుహృద్భావవాతావరణం నెలకొంటుందని ఈ చిత్రాలు తెలియచేస్తాయి..

***

ప్రపంచ పటంపై విజయకేతనాలెగరేస్తున్న రాజురెడ్డి గారి లాంటి తెలుగు తేజాల్ని కౌముది మనసారా అభినందిస్తోంది.

(కంపెనీ ఫోటోలు క్రింది పేజీలో)

సేల్స్ కాన్ఫరెన్స్

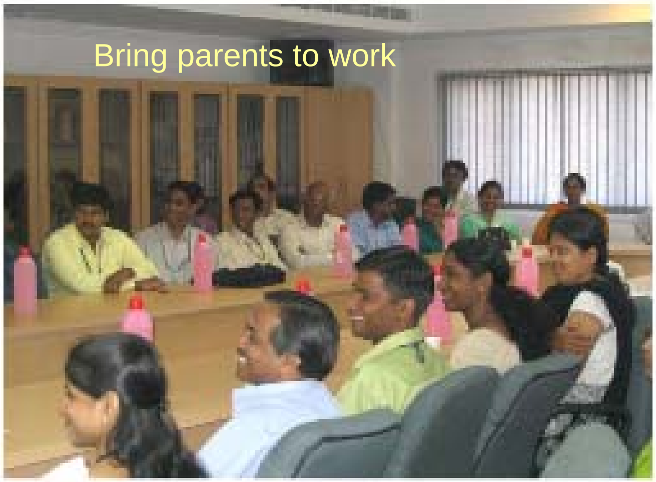

Bring parents to work

బాలలదినోత్సవం

అత్యుత్తమ సేవలకి గుర్తింపు